

Használati útmutató: Pisztrángos horgok

A horgász horgok számos típusát különböztetjük meg, a különböző formák határozzák meg a típusát és hogy mire használják. A horog részei:

Hegy: a hal száját átszűrő éles darab.

Szakáll: Hátrafelé hajló tüske, amely megakadályozza a horog kiszabadulását.

Szár: A horog azon szakasza, amely a fültől lefelé fut, egészen az elhajlásig.

Fül: A gyűrű, amelynél rögzítjük a horgot a zsinórhoz vagy speciális esetben a csalihoz.

Öböl: a horog hegye és a szár közötti távolság

Minden horog meghatározott célra van szabva. Például, ha hosszú keskeny szára van, akkor hasznos, ha vékony csalival, például férgekkel csalizik. Másrészt a széles, nagy öböl lehetővé teszi, hogy nagyobb csalikat használjon a nagy ragadozók meghorgászására.

A horgot a fülénél (vagy speciális kötések esetén a száránál) fogva rögzítjük a zsinórhoz vagy a műcsalihoz. A horog szára végződhet lapkában vagy fülben. A horog hegye lehet szakállas vagy szakáll nélküli. A szakállas horog megakadályozza, hogy a horog hegye könnyedén kicsússzon a húsból. A szakáll nélküli horgok kisebb sebet ejtenek, kevésbé roncsolnak és könnyedén eltávolíthatók. Szakállmentes horgot használunk, ha a megfogott halat vissza kívánjuk engedni. A csalit vagy műcsalit a horog hegyének segítségével tűzzük fel az alkalmazott módszernek megfelelően. A horgot a hal kifogása után kézzel vagy fogóval távolítsuk el a hal szájából behatolási iránynak ellentétes irányba.

Ügyeljünk arra, hogy a horog bedobáskor vagy bevágáskor ne akadjon belénk vagy körülöttünk lévőkhöz.